

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 3806/15

לפני : כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט מ' מזוז

העותרת : עמותת קו לעובד

נ ג ד

המשיב : שר האוצר

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה : ז' בחשון התשע"ו (20.10.2015)

בשם העותרת : עו"ד חני בן ישראל; עו"ד מיכל תגר

בשם המשיב : עו"ד יוכי גנסי; עו"ד יונתן ברמן

פסק-דין

1. סעיף 48א' לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה) מסמיך את שר האוצר (להלן: המשיב) לקבוע בתקנות כי הוראות הפרק השלישי לפקודה לענין זיכויים, כולן או מקצתן, "לא יחולו על עובד זר או על סוגי עובדים זרים שיקבע, או שיחולו עליהם באופן חלקי בתנאים שיקבע". ביום 7.10.2014 התקין המשיב, מכוח סמכותו האמורה, את תקנות מס הכנסה (זיכויים לעובד זר), התשע"ה-2014, אשר תחילת תוקפן נקבעה לתחילת שנת הכספים 2015 (להלן: התקנות).

בהתאם לתקנות, עובד זר לא זכאי לנקודות זיכוי לפי סעיפים 34, 36 ו-36א לפקודה, למעט "עובד זר חוקי", כהגדרתו בתקנות, בתחום הסיעוד. כן נקבע, כי עובדת זרה חוקית, גם שלא בתחום הסיעוד, תהא זכאית לחצי נקודת זיכוי לפי סעיף 36א לפקודה (תקנה 3(ב)).

2. עניינה של עתירה זו בבקשת עמותת קו לעובד (להלן: העותרת) למתן צו להורות למשיב ליתן טעם מדוע לא ייקבע כי הוראת תקנה 3(ב) תחול גם על עובדת זרה בלתי חוקית, באופן שגם זו תהא זכאית לחצי נקודת זיכוי. לטענת העותרת, מדובר בפגיעה לא מוצדקת באוכלוסייה חלשה, שאינה עולה בקנה אחד עם תכלית הוראת סעיף 36א לפקודה. כן התבקש בעתירה סעד נוסף לפיו עובדות זרות חוקיות בתחום הסיעוד יהיו זכאיות לנקודות הזיכוי כאמור החל מהיום הראשון להעסקתן בישראל.

3. יאמר כבר כאן, כי בנוגע לסעד השני המבוקש בעתירה הצהירה המדינה כי העותרת "מתפרצת לדלת פתוחה" שכן זה האופן בו מיושם הלכה למעשה ההסדר בתקנות. הצהרה זו ניתנה על ידי המדינה במסגרת הדיון המאוחד בעתירות בבג"ץ 8421/14, 8476/14 ו-8824/14, שעניינן גם כן בתקנות דנן, וזאת בהתייחס לבקשת העותרת להצטרף לאותו הליך כ"ידיד בית המשפט" ולהעלות במסגרתו את טענותיה המועלות כעת בעתירה דנן. בהחלטה שנתנו ביום 25.3.2015 דחינו את בקשת העותרת לצירופה להליך האמור כ"ידיד בית המשפט", תוך שצוין שהסוגיה של הסעד השני באה על פתרונה בהצהרת המדינה כאמור, ואילו באשר לסעד הראשון שהתבקש (הענקת חצי נקודת זיכוי גם לעובדות זרות בלתי חוקיות), בידי העותרת להגיש עתירה חדשה (שאכן הוגשה - היא העתירה דנן). בכך בא כאמור ענין הסעד השני על פתרונו ולא ברור מה ראתה העותרת לשוב ולהעלות ענין זה בעתירתה הנוכחית.

4. אשר לסעד הראשון, בתגובה מטעם המשיב נטען כי יש לדחות את העתירה על הסף בגין שיהוי ובשל היותה עתירה כוללנית ללא תשתית עובדתית מספקת. המדובר, כנטען, בקבוצה לא הומוגנית הכוללת סוגים שונים של עובדות לא חוקיות - מסתננות, עובדות זרות שרישיוןן פקע, וכן תיירות זרות שנכנסו לישראל באשרת תייר ואין בידן רישיון לעבודה בישראל - שאין ביניהן דבר מן המשותף. אשר לגוף הענין נטען, כי דין העתירה להידחות בהעדר עילה להתערבות בית המשפט בתקנות שהתקין המשיב, בשים לב להלכה הפסוקה לענין היקף ההתערבות בחקיקת משנה בכלל ובחקיקה כלכלית-פיסקאלית בפרט.

5. לאחר עיון בטענות הצדדים שבכתב ושמיעת טענותיהם בעל פה הגענו לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות.

6. לא מצאנו מקום לקבל את טענת המשיב לדחיית העתירה בגין שיהוי, שכן התקנות נכנסו לתוקפן כאמור ביום 1.1.2015 ועוד קודם למועד זה הוגשו בעניינן העתירות הנזכרות בפסקה 3 לעיל, ובסמוך לכך ביקשה העותרת להצטרף להליך בעתירות אלה ולהעלות במסגרתו את טענותיה מושא עתירה זו. מדובר אפוא בפרקי זמן קצרים וסבירים שאין לראות בהם משום שיהוי.

7. ואולם לגוף הדברים לא מצאנו עילה להתערבותנו. כמפורט לעיל, סעיף 48 לפקודה מסמיך את שר האוצר במפורש לקבוע כי הוראות הפקודה לענין זיכויים, כולן או מקצתן "לא יחולו על עובד זר או על סוגי עובדים זרים שיקבע, או שיחולו עליהם באופן חלקי בתנאים שיקבע." העותרת מעלה אמנם טענות הראויות להישמע לענין הצידוק בפגיעה באוכלוסייה חלשה. ואולם המדובר בענין מובהק שבמדיניות, ולמדינת ישראל זכות ואינטרס לגיטימי שלא להקל ולא לעודד עבודתם בישראל של עובדים לא חוקיים על ידי הענקת הטבה בדמות נקודות זיכוי, ומכל מקום וודאי שאין חובה לעשות כן.

8. הטבות מס והעסקת עובדים זרים הם מהעניינים המובהקים שבמדיניות, ובית משפט זה לא בנקל יתערב בהכרעותיה של הרשות המבצעת בעניינם אלה, ובמיוחד בענייננו כאשר המשיב פעל מכוח הסמכה מפורשת בחקיקה ראשית.

9. אשר על כן אנו דוחים את העתירה. בנסיבות הענין לא יהא צו להוצאות.

ניתן היום, י"ד בחשוון התשע"ו (27.10.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה